Starý, známý, výtečný lék
—proti—

Reumatismu.

Skřípání v obličeji,
Skřípání v obličeji,
Skřípání v obličeji,
Skřípání v obličeji,
Skřípání v obličeji,
Skřípání v uších,
Skřípání v uších,
Skřípání v uších,
Skřípání v uších,
Skřípání v uších,
Ohrbelinám,
Ohrbelinám,
Ohrbelinám,
Ohrbelinám,
Ohrbelinám,
Dně, dně,
Dně, dně,
Dně, dně,
Dně, dně,
Dně, dně,
Dně, dně,
Uhranutí,
Uhranutí,
Uhranutí,
Uhranutí,
Uhranutí,
Uhranut
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli

Spáleninám.

Odřeninám,
Odřeninám,
Odřeninám,
Odřeninám,
Odřeninám,
Odřeninám,
Nehybnému krku,
Nehybnému krku,
Nehybnému krku,
Nehybnému krku,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Čerstvým ranám,
Čerstvým ranám,
Čerstvým ranám,
Pořezání,
Pořezání,
Pořezání,
Pořezání,
Pořezání,

Bolení zubu,

podebraným prsům,
podebraným prsům,
podebraným prsům,
podebraným prsům,
podebraným prsům,
Bolení hlavy,
bolení hlavy,
Bolení hlavy,
Bolení hlavy,
Bolení hlavy,
Bolesti v kříži,
Bolesti v kříži,
Bolesti v kříži,
Bolesti v kříži,
Bolesti v kříži,
Rozpukaným rukoum,
Rozpukaným rukoum,
Rozpukaným rukoum,
Rozpukaným rukoum,
Rozpukaným rukoum,
Bolení v kloubech,
Bolení v kloubech,
Bolení v kloubech,
Bolení v kloubech,
Bolesti v uších,
Bolesti v uších,
Bolesti v uších,
Bolesti v uších,
z všem bolestem, které mužání vyhledují.

Nehody bolestné přihází se v každé rodině a jest proto povinností každého, vždy míti po ruce prostředek, který nejen ihned vy okamžitě zjedná, neboť i neduh v krátkosti vyhojí. Vše to dokáže

Olej sv. Jakuba.

Každé lahvi oleje sv. Jakuba přiložen jest návod k užívání v francouzské, španělské, švédské, české, portugalské a italiánské řeči.

Lahev oleje sv. Jakuba stojí 50 centů, (pět lahví za $2.00.) a jest ve všech lékárnách ke koupi, neb když se objedná za méně než za $5.00, zašle se vyplacený do všech dílů spojených států. Adresuj te

A. Vogeler & Co.,
Baltimore. Md.

Za kolek pošleme na pp. A. Vogeler & Co. v Baltimore, Md., obdrží každý výtisk obrázkového

Hamburského rodinného kalendáře
na rok 1882.

Bismark co obnovitel světského papežství.

Itálská papežská bere na sebe za poslední doby (květnost vždy vážnější a vážnější. Italské, německé a francouzské vládní i neoficielní časopisy zabývají se jí neobyčejně a vynášejí z jejích bludů velmi zajímavé úvahy a výtahy na jevo. Sílodrevoucní řeč papežova, proslovená v přítomnosti kardinálského sboru, přišla jakýsi čerstvý obje do obně, a dnes už přece otázka ta všech koncích střední, západní a jižní Evropy. Papež Lev XIII. neopovídá svým nového, opětoval své dávné stesky, nařkuje na strážu světského panství a osvětluje ohromnou pregnací, která prodlením posledních několika měsíců mezi jeho sídlem a královským trůnem italským se rozšířila; však jeho slova mají tentokráte zvláštní význam, poněvadž z nich vyzírá politika — Bismarkova.

Kdo by sobě byl pomyslil, když v parlamentu německém se dělaly povědné zákony květnové, které moc papežovu z tíhe "házně bohů" na dobro vyhostily, když vůlí Bismarkova nejpřednější kardinály církve římské pokutovala, zavírala do věznění a vyhánělo za hranice jejich vlasti, že za několik málo let přijde doba, kdy 1/3 říšský kancléř německý bude hráti sobě na nejrozhodnějšího a nejmocnějšího, ano jediného ochránce stolice papežské, kdy protestantské Německo bude chtíti obnoviti světské panství papeže římského?

V Římě jest silně rozšířeno mínění, že kníže Bismark přívrženým papežství vštípil tak značnou míru důvěry, jak se nyní objevuje v takém slovu, hlásaném z Vatikánu.

Soukromý dopis z Berlína do římského listu "Curriere della Sera" potvrzuje Římany v tomto domnění, když vypravuje: "Kníže Bismark se vyjádřil, že jest rozhodnou vůlí Jeho Veličenstva císaře německého, v prospěchu evropském zajistiti neodvislost papeže římského, když Italie se prokázala k tomu nedostatečnou. Vyjednávání jest v tom směru zařízeno."

A římský dopisovatel "Pester Lloydu" zvěstuje následující: "Všechen svět jest přesvědčen o tom, že papeže došly od vlády německé důležité sliby, které za jistých podmínek by se měly uskutečniti. Mimo několik horkokrevných lidí nevěří ovšem ani ve Vatikáně nikdo, že Bismark na obnovení světského panství papežova by podnikl třeba sebe menší krok; ale ví se zde, že německý kancléř nyní jest úplně v náladě, způsobiti ministrům krále Humberta malé rozpaky a malé pokoření. Chování se knížete Bismarka k Italii jest velmi málo přátelské a podněcuje papeže k nejsmělejším nadějím. Nejspíše jsou všechny tyto poměry a styky toliko šachovní pohyby německého mistra v diplomatickém umění, a malá proměna ve vnitřní politice Německa může jedním rázem zvrátiti blahosklonnost Bismarkovu pro papežství v přímý opak; ale té chvíle mají se věci tak, že kardinál Jacobini na pohled s větší oprávněností se může odvolati na přízeň německého kancléře, než pan Depretis, a poněvadž jméno Bismarkovo po celé Italii má zázračný zvuk, lze sobě vysvětliti důvěru papežovu jako sklíčenost italských státníků. Ale o tom ať nikdo v Evropě se neklame, že by bylo rovněž snadno vyhnati Angličany z Londýna a Němce z Berlína, kdyby bylo ještě dnes lze vyrvati sjednocené Italii hlavní její město Řím".

V tomto dopise tedy také se přiznává, že otázku papežskou vlastně dělá Bismark, ale neodvozuje se z toho ještě žádné nebezpečí pro království italské, pro sjednocený národ italský.

Tím časem v Římě samém vládní listy píšou velmi rozčileně. "Diritto" poráží výtvody berlínského listu "Post" a žádá, aby vláda italská prozkoumala, z jaké příčiny Bismark se stal nepřítelem Italie. Přání, aby sobě získal klerikální střed německého parlamentu, zdá prý se nedostatečným vysvětlením jeho vatikánské pětitiky. Řečený list římský tuší v tom dále sahající důvody a praví, že Bismark není oprávněn, aby bez svolení Evropy vůbec a Italie zvláště podnítil otázku papežskou. Kdyby prý volby do říšského sněmu německého byly vypadly jinak, kdyby ve Francii nebylo se dostalo k vládě ministerstvo Gambettovo a kdyby v Berlíně posud netrvala diplomatická nedůvěra k Italii, pouhé příběhy při pobřbu Pia IX. nebyly by prý nikdy zavdaly záminku k podtržení vyvážení situace. Doba prý jest bez odporu velmi vážná, poněvadž politika Bismarkova míří proti Italii a nikoliv proti papežství. To prý nejspíše proto, že Italie přes cestu králi Humbertu do Vídně se klonil více ke Francii než k Německu. Na všechen způsob nesmí prý vláda italská, pokud papež jako nepřítel trvá v domácnosti italské, skládati ruce v klín, nýbrž musí jednati, aby opanovala pole".

V jiném článku, nadepsaném "Německo, Italie a papežství", týž vážní list římský vyznačuje tyto tři okruhy: 1. Světské panství papežovo nestojí za to, aby se o něm jednalo, ať by se to chtělo dělati v jakémkoliv spánku. — 2. Novověký stát nemůže ustáti převahu církevního živlu. 3. Každé dohodnutí, které by v sobě zavírala přímé nebo nepřímé míchání se do našich vnitřních důležitostí, dotýká se samosprávy našeho státu. Tyto zásady, praví "Diritto", nenáležejí pouze Italii, nýbrž všeobecné vzdělanosti. A připojuje: "Naše postavení jest politicky i právně nedotknutelné; budeme ho brániti až do krajnosti."

Zajímavé jest, jak v tomto italsko-německém sporu se chovají listy francouzské. Vládní "Temps" nechce věřiti, že Bismark by se ohlédal k nějakému činu na prospěch světského papežství. Dost prý možná, že německý kancléř uznal ve svém prospěchu za vhodné, zahrát kouzelným obrazem obnovené světské moci před očima vatikánského samotáře, ale obavy, které v Italii se objevují, jsou prý upřílišené. Jak prý sobě někdo takovou činnost myslí? Mělo-li by prý Německo samo zakročiti? Zakročení protestantské moci pro cizí nesnadnosti bylo by prý i při Bismarkovi příliš proti zdravému rozumu a k pravdě nepodobné. "A chtěl by snad Bismark jiné velmoci poslati napřed nebo vzíti sobě na pomoc? Která velmoc by se dnes k takové práci propůjčila? ... K tomu ještě dlužno připojiti, že učiniti dnes Italii násilí, znamenalo by netolik zadati ránu novověkému vědomí státnímu, ale i porušiti zásadu národnosti, z které německá říše sama vznikla. Co se týče poměru Francie k této otázce, praví "Temps", že republika francouzská nedívala by se klidně na to, kdyby někdo chtěl vyhnati Italii z Říma. Francie nemá prý nyní žádné příčiny, chovati nějakou zvláštní něžnost pro Italii; ale přes všecky obtíže nesmí prý se zapomínati, že tu jde o národní neodvislost evropské velmoci a že vše Italie jest společná všem státům. Proto prý není lze ani věřiti, že německý kancléř by zamýšlel tak škodlivé nadužití přesily.

Ze všech těchto projevů vysvítá, že kmenovní příbuznost mezi Italií, a Francií přemáhá všechny diplomatické pletky a že v čas opravdového nebezpečí se strany Německa Italie se může na Francii úplně spolehnouti. To asi bude Bismarkovi také důvodem, aby mezi Italii a papežství nestrkal prsty. Mohl by si je snadno bolestně přiskřípnout. N. L.

Z lesa.

(Ze soudní síně pražské.)

Dveře vedoucí k celím věznějským zarachotily a v dlouhé, červenými cihlami dlážděné chodbě rozlehlo se strážníkovo zvolání: "Václav Janoušek! Václav Janoušek!" — "Hned! Hned!"

A v několika sekundách objevil se v soudní síni asi padesátiletý muž, statný a svalnatý, s dlouhým šedým vousem, s dlouhými kadeřemi až na ramena spíž vajícími.

"Mám to smutný šestý den," vzdychl si z hluboka a posadil se na židlici určenou pro obžalované.

Na předsedovy tak zvané "generální" otázky odpověděl, že pochází z Borku u Zbirova, že má šest dětí, z nichž nejstarší patnáct let a že jest dřevorubcem "a při tom pytlákem", podotkl předseda. "Jsem v lese zrozen a tatík říkal mi, že s dvojkou přišel jsem na svět. Nezapírám, že si rád vyjdu do lesa neb do polí, ne však k vůli penězům. Můžete mi věřit, páni, že jsem pytlačením ani na ten náboj nevydělal; popohání mne však k tomu vášeň, slepá vášeň.

Obžalovanému přečtena obžaloba.

Byl obžalován, že zprotivil se se zbraní v ruce do přísahy vzatému hajnému Vavřinci Sokolovi a že dopustil se tím zločinu veřejného násilí.

"Jest to pravda, co uděno v obžalobě?"

"Nemůj jsem, ctění pánové, ani pomýšlení na střelbu. Šel jsem jako obyčejně lesem a protože dostal jsem se náhodou k tomu místu, kde v mechu schovanou měl jsem brokovnici, chtěl jsem přesvědčiti se, zda-li nalezl se v bezpečném úkrytu. V tom zaslechnu za sebou kroky a nežli jsem se nadál stál ten přede mnou Sokol. "Dostal jsem tě, padoucha, přece", zvolal a chytil mne za krk. Krev se ve mně spěnila, zrak se mi zkalil, vztek mnou zalomcoval i vytrhl jsem se mu, chopil brokovnici za hlaveň a chtěl bajnému uštědřiti paličem do hlavy. Tu zastavil však hůl a zadržel tím rázem. Bylo to jeho štěstí. Bůh ví, že by to bylo jinak dopadlo."

"A vy skutku svého prosím nelitujete?"

"Nelituji."

"V tom vám zvláštní asi příčinu."

"Ano. Jest to stará historie."

"Nechť vstoupí Vavřinec Sokol."

Janoušek sebou trhl, jako by jej byl někdo hal.

Sokol, muž rovně jako hora, rybavým vousem zarostlý, postavil se tiše vedle Janoušku.

"Znáte obžalovaného?"

"Znám."

"Jste s ním příbuzný neb svázkem?" Chováte proti němu nepřátelství?"

"Nechovám".

"On lže!" vyřkl Janoušek.

"Mlavte pravdu," napomínal předseda svědka; "zdá se mi, že máte jakousi tajnou příčinu na svého nevraživost."

Sokol se zamlčel. Janoušek postavil se před něho a upřev nań pichlavý svůj zrak, zvolal: "Sokole, přísahal jsem se ke všemu, a svědectví tvé na věci nic nezměníš; mluv ale pravdu a nelži, že nejsi mým nepřítelem. Zapomněl jsi, co se mezi námi přihodilo?"

"Vypravujte tedy", napomenul předseda Janouška.

"Povídám to velmi nerad, ctění pánové. Jest to hloupé a přece mi to nejde z hlavy. Jest tomu nyní dvacet let. Sokol nebyl tehdy ještě hajným, kopal pařezy právě tak jako já. Bydlili jsme v jednom domku; v levo měl on jizbičku, v pravo byla má komůrka. Byl jsem tehdy teprvě rok ženatým a bezdětným a měl jsem proto u sebe svou osmnáctiletou sestru. Ani nevím, zdali byla tak hezka jak lidé se domýšleli — bratrovo oko nevidí, co vidí lidé cizí, pamatuji se však, že jinak ji nejmenovali nežli "lesní panenkou". V tu dobu, o níž vypravuji, dostal se k nám na myslivnu nový polesný. Byl to mladý, svobodný muž a po holkách byl, jak se říká, učiněný blázen. Zejmena líbila se mu velice lesní panenka. Aby si ji naklonil, posýlal jí všelické tretky z kočičího i pravého zlata, šátky, suknice a jiné věci a aby mně dostal na svou stranu, dal mi bídák ten vzkázati, že zamhouří oko, jestli že si z lesa tu i tam nějakou tu borovici odvleku. Vyčenichal jsem však brzo, kam polesný míří a zapověděl Lidce přísně, přijímat od něho dary aneb dokonce se s ním slízat. Kdo však ublídá mladé, pobláznělé děvče, zejmena když ma v domě padoucha jako jest tento!" — — —

"Řekl jsem polesnému pravdu do očí a hrozil mu, že nasypu mu zaječích broků do těla, dopadnu-li jej s Lidou. Bylo to neopatrné, jak říkám hloupé, ale nemohl jsem se zdržet. Měl jsem tu holku velmi rád, vždyť to byla konečně má sestra. Polesný vida, že po dobrém se mnou nic nepořídí, odhodlal se zkusiti to po zlém. Smluvil se se Sokolem i přislíbil mu dobrou odměnu, jestliže podaří se mu vehnati mě do myslivcovy lože. A podařilo se mu to. "Václave, v Bukovině dole u potoka, vždyť to znáš, tam u těch lerpánů křižuje srnka. Dojdi si pro ni". Nic zlého netuše, poslechl jsem a vydal se do lesa. Srna skutečně se objevila. Namířím, stisknu a zvíře svalilo se k zemi. "Výborně to umíte, Janoušku", ozval se za mnou cizí hlas. Obrátil jsem se a poznal k zděšení svému polesného. Za ním mezi sosnami kmitala se jiná postava, v níž poznal jsem — Sokola. Polesný vzal mi ručnici, udal mě k čtrnáctidennímu vězení. Vrátiv se, nalezl jsem velké změny v domku. Sokolova jizbička byla prázdná. Vystěhoval se do hajnovny. Za zradu na mě spáchanou stal se hajným. A sestru nenalezl jsem také více doma. Žena vypravovala mi, že v nepřítomnosti mé donášel Sokol Lidce pamětičku od polesného a že Lidka jednoho dne se sebrala a odešla do dvora. Polesný prý ji tam "zašikoval" co kuchyňskou. Byla tam asi tak pět měsíců. Odešla do Prahy — nevíme ani podotýkat, a jaké příčiny — a plná tří léta jsem o ní neslyšel. Jednoho dne přivedli ji do Borku pomocníkem — ubohou kočkou. Běh opletl mi tehdy rozum, aneb co se to se mnou stalo — ukázal jsem vlastní sestře dveře a zapověděl jí překročiti práh mého chýdlí.

Druhého dne nalezli ji utopenou v potoce. Bylo to u mého tří hejpálů v Bukovině. To je ta historie."

"Jest pravdivá ta historie, Sokole?" tázal se předseda.

Hajný zakroutil sebe nervosnímilostného a dal se do pláče.

Janoušek se nad sestrou a pravil: "Ani jsem nemyslel, že má ještě kousek srdce v těle." — —

Janoušek byl každý na něho vzrokové upozorněn; nemě neukládal v jednání jeho vůči Sokolovi zvláštního zřetele.

"Máte si nějaké dobré štěstí den", prohodil předseda.

"Ctěný pane! Člověku v jeho vyrostlému nemůže se dostati lepšího dárku, nežli — svobody."

Zaopatřujte toto. — Zouli jste kdy kdo aby stonal, když tuzemek, jitra v bolestiny nám stonalky a nám zouli jste kdy kdo aby byl, zdrže když tyto díly na nohoutky, a dyšeli jste kdy o případu toho druhu, který by Hop Bitters nevyléčil? Přečtěte stranou této zátky.

AMERIKÁN
ročník VI. na rok 1883.

Čechoslovanům americkým!

Přikročiv před pěti lety ku vydávání *česko amerického kalendáře*, jemuž dáno jméno „Amerika", učinil jsem tak ne pro zisk, jako proto, abych odpomohl dávno pociťované potřebě. Tisíce a tisíce kalendářů v Čechách vydaných nalezly odběratelstva mezi Čechy americkými a vzor tomu vydavatelům pražským ani ve snu nenapadlo, aby alespoň přibližně přispůsobili kalendáře své poměrům, požadavkům a potřebám Českva amerického. To přimělo mne k vydávání kalendáře „Amerika". Neměl jsem z něho žádného hmotného prospěchu, naopak, utrpěl jsem na počátku citelných ztrát a i nyní ještě nelze o opravdovém nějakém výtěžku mluviti. Vzdor tomu pracovalo se neustále tím směrem, aby kalendář „Amerikán" se zlepšoval, aby měl skutečné ceny pro každého Čecha amerického. V ohledu tom dodělali jsme se skutečného úspěchu, neboť kalendář setkal se s plnou pochvalou nejen se strany obecenstva, nýbrž i se strany časopisectva česko-amerického i v Čechách a na Moravě vycházejícího. Dobrou pověst kalendáře našeho chceme nejen udržeti, ale i rozmnožiti. Proto vynaložíme všech sil svých k tomu, aby „Amerikán" prorok 1883, který vyjde ku konci roku 1882 vynikal i obsahem i uměleckou úpravou, aby se mohl nejen vyrovnati všem, ale i předčiti téměř všechny kalendáře třeba národnosti jiných.

Sami toho docíliti nemůžeme, jestiť nám zapotřebí laskavého spolupůsobení našich rodáků, kteří již v letech minulých k zdokonalení kalendáře našeho tak vydatným způsobem přispěli. Z té příčiny obracíme se na všechny naše krajany, aby nám laskavě byli nápomocní v literárním ohledu podniku toho. Přijmeme milerádi *dobré* práce původní i přeložené buď do „Amerikána" aneb do druhého našeho kalendáře „Našince", který vydáváme proto, abychom vymítili odsud kalendáře z Čech dovážené, kteréž mohou jen otravovati mysl lidu našeho. Žádáme za zaslání *básní, humoresek, povídek, humoristických drobotin.* Milé budou nám *náčrty životopisné a cestopisné*, jakož i *společenské a časové úvahy*. Nejvítanější však budou *příspěvky statistické a vyličování osudů českého přistěhovalectva. Nákresy českých budov* pozorohodnějších každý se nám zavděčí.

Všechny příspěvky buďtež zaslány **nejdéle do konce března 1882.** Příspěvky přijaté do tisku budou odměněny případně kalendáři, případně hotovými penězi a buďtež zaslány pod adresou

August Geringer,
463 S. Canal St., Chicago, Ills.

NAŠINEC!
ročník II., na rok 1883.

HOP BITTERS.
(A Medicine, not a Drink.)
CONTAINS
HOPS, BUCHU, MANDRAKE, DANDELION,
AND THE PUREST AND BEST MEDICAL QUALITIES OF ALL OTHER BITTERS.
THEY CURE
All Diseases of the Stomach, Bowels, Blood, Liver, Kidneys, and Urinary Organs, Nervousness, Sleeplessness especially Female Complaints.
$1000 IN GOLD.
Will be paid for a case they will not cure or help, or for anything impure or injurious found in them.
Ask your druggist for Hop Bitters and try them before you sleep. Take no other.
H. H. C. is an absolute and irresistible cure for Drunkenness, use of opium, tobacco and narcotics.
FEED FOR CHATTLE.
All about will be sent free.
Hop Bitters Mfg. Co., Rochester, N. Y., & Toronto, Ont.

D. HARTER'S IRON TONIC.

Na prodej u všech lékárníků a obchodníků všeho druhu

Přímý a pravidelný přeplav
z Bremen do Ameriky aneb naopak
KAREŠ & STOTZKÝ,
29 Bahnhofstrasse Bremen, Europa.
Přepravují cestující po závodě známých severoněmeckých parnících
"SEVERONĚMECKÉHO LLOYDU"
Franta Hradský, 39 Avenue C v New Yorku.
V Omaha, pošt JAN HOLICKÝ. V Crete pošt J. JINDRA.
KAREUSCH & STOTZKÝ, 29 Bahnhofstrasse, BREMEN, EUROPE.

Obchod s nábytkem.
HENRY PLOEHN-A
Nástupce p. A. Dunscomba, 1412 a 1414 Carondelet ave. St. Louis, Mo.
Má vždy na skladě značnou všeho druhu nábytku do pařloží, kuchyně, jídelen atd. — pak Hloučky, lože atd.

POZOR VE SCHUYLER!
Kdo chce vozat trpět,
Musí pivo pít!
— a sice v —
HOSTINCI Adolfa Vávry
Ten má vždy pivo jako mateřské sklenice i kvarty jako boty, hojnou síň sobu kořalek, které zvláště na kvarty a galony levně prodává, a doutníky nejlepší na světě.
Ku pohodlí pátého přespolních velká maštal.
Všem vůči a z chutou poslouží
ADOLF VÁVRA.

POZOR VE SCHUYLER!
Dnešní jistí, dnešní pivo, Ta jest dobrá divotvůrkyně!
A kdo to chce, musí k
J. JANEČKOVI
DO SCHUYLER, COLFAX CO., NEB.
Mám vždy v zásobě vše co se jí... Pivo jsem mistrné, Schwarzbier i milwaukeské; kořalky z Kentucky, které jest v celé zemi co nejlepší a nejdražší; vína z Californie, která se velkou rychlostí vždy nadmíru šíří za hotové a mohu jen upřímě předat své jídlo jíst. Mimo to nejlepší, ba nejznámější cigary, dobré fouká strava a čistá postel, jsem-li sám a nalezne-li se pro zákazníky krásné chlapí kalendář, rozličné jiné hry, ani harmoniku a jiné instrumenty nevzpí máte. Pro potřeby rolnických mých krajanů mám teplé stáje k dispozici. Vůbec, v mém ustanovení nic každý co jen rád. Proto kra jané, domácí i kteří cestujete, neopomeňte na mě vůbec.
J. JANEČKA.

DO SCHUYLER, NEB.
Oznamuji všem rodákům, že jsem právě otevřel
Novou českou Groceríi
a mám samé čerstvé zboží všeho druhu a prodám lacinější, než kdokoliv. Zároveň přijímám výrobky farmerské všeho druhu v cenách nejvyšších, buď na výměnu neb za hotové. Ujišťuje každého vřídné a ochotné obsluhy, poroučím se v přízeň ctěného obecenstva.
(28) F. J. Jonáš.

DO SCHUYLER, NEB.
Pokládáme si za čest uvésti v známost ctěnému českému obecenstvu, že jsme založili v p.
Lepším domě
OBCHOD KLEMPÍŘSKÝ,
se vším co v obor ten náleží, jako zboží železné a plechové, nástroje a nádobí všeho druhu atd. Jsme hotovi v každém chvíli všem ochotně posloužiti
levně a dobrým zbožím.
Poroučejíce se v přízeň ct. českého obecenstva, znamenáme se s úctě
SWATEK & KUBÍK.

DO COLFAX CO. NEB
a okolních okresů.
Oznámení!
My níže podepsaní oznamujem našim hostům: Poněvadž letošní úroda pšeničná se velmi špatně zdařila, tedy jsme velmi pro naše hosty mlýt za cizí díl, a mělem každému jeho obilí a neb hazdinjem jak si kdo přát bude. Co se týče mletí za cizí díl, podotýkáme, že jen pouze pro letošní sklizeň, to jest až do podzimí 1882; až to malá a nepatrná pomoc, ale nenucená a udělena dle našich sil. Přáli by jsme, aby následovali našeho příkladu všichni velkoří obchodníci a doufáme, že by se v tím žádný neukázali; a pak by se docílilo spojenými silami dobré úlevy pro naše již mnohdetýma nesnesitelně postižené rolníky.
Znamenáme se s úctou Adolf Dvořák.
Štěpán Dvořák,
Emanuel Dvořák.

DO ST. LOUIS, MO.
BRATRSKÝ HOSTINEC
—u—
Čeňka Černý-ho
číslo 1020, Gever Avenue.
Cítáme obecenstvu známo tímto, že mohu poslužiti vším, co do řádného českého hostince náleží.
Zvláště pak kalifornickým naturálním vínem které z Milwaukee od p. F. Křiže, velezná mého sadíce, z jeho základu mám. Bylo mi odporučeno od znalce p. Fr. Korbela, abych to zároveň ze San Francisco, při jeho vzácné návštěvě mého hostince v přítomnosti p. Aller, zde známého vlastence. Přitom též, jako dříve obstarávám přeplav do Ameriky, posílání zásilky do Čech, obrazy vyšlých mužů, knihy Matice Lidu, Libuše a jiné, Slovníky od p. K. Jonáše, a Mluvnice od p. Zdeňka vydané. Zpěvníky pro obveselení zartovnějších písní a mládenců, atd. Kompletní kalendáře všeho druhu. Ochotně všem posloužíl
Čeněk Černý.

Schuyler, Neb.
Peníze Peníze!! Peníze!!!
Půjčují peníze každému na dobrou záruku, buď morgič neb dobrou záruku osobní, na krátký neb dlouhý čas, dle přání, za podmínek velmi přízniveých.
Farmy! Farmy!
Mám na prodej farmy všeho druhu, malé, velké: vzdělané, nevzdělané; dobré i laciné; za hotové i na čekanou; jak si jen kdo přeje.
Vyhotovuji zápisy, kontrakty a všechny úřední písemnosti. Přísežný v radnici ve Schuyler. JAN LAPÁČEK,
Okresní klerk.

DO SCHUYLER A OKOLÍ!!!
—Kdo chce koupit—
Laciné a dobré boty.
Hotové šatstvo
Pro mužské a hochy.
Klobouky, čepice, rukavice.
Střižné zboží všeho druhu.
Groceríe a pod.
—Ten af jde k—
V. Malý & Spol.
dříve než jinde koupí. Nebude toho litovat. Zboží jest vše čerstvé, zrovna z dílen z Chicago.

První Český
Sklad prken a dříví.
Níže podepsaní oznamují tímto, že mají na skladě velký výběr stavebního dříví, všeho druhu, dveře, okna, vápno, papír a vše do oboru toho patřící. Naše motto budiž:
Malý výdělek a častý prodej.
Doufáme, že krajané naši nás svou přízní poctí a že nebudou kupovati u Angličana, když s námi koupí za tu samou cenu a dříví lepšího druhu. S úctou
NOVOTNÝ & SPOL.

ŽÁDÁM
10.000 kusů prasat vážících 200 liber a více.
Platím vždy nejvyšší cenu a zaručuji každému úplnou spokojenost.
B. S. BLISS,
(16) Schuyler, Neb.

Český hostinec,
—ve—
Schuyler. Neb.
JAN FALTYS.
všem rodákům oznamuje a zároveň ujišťuje, že jedinou a hlavní snahou jeho bude, pečovati o to, aby každý host tu úplného uspokojení nalezl. Nechci se v oznámce vychloubati, co je vše v mém hostinci k nalezení, ale pravím pouze: Navštivte mne jednou a já přičiním se, aby se vám zalíbilo opět přijíti.

Jos. Zerzan.
VEŘEJNÝ NOTÁŘ
—a—
Jednatel pojišťovací
—ve—
SCHUYLER NEB.
Prodává přeplavní listy. Obstarává šetření listy pro Angličany i Evropu. Vymáhá peněžité podíly z Čech, Moravy a vůbec ze všech míst z měst v Evropě. Zadává o homesteady; vyhotovuje zápisy, kontrakty, mortgage, emisovy a jakékoliv úřední písemnosti správně a spolehlivě.

DO SCHUYLER A OKOLÍ!!!
M. F. Bednář,
SEDLÁŘ A REMENÁŘ
ve Schuyler, Neb.
Doporučuji služeb a výrobků svých všem co nejlépe.